

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fiszel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterék és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai öngyelző szövetkezet”, a „Csáktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések meg elfogadhatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bocsón:
Schalek H., Dukas M., Oppalik A.,
Daube G. L. és társai és Herndl.
Báránb: Stern M.

Nyitási időtartama 10 hr.

A csáktornyai választás izgalmaihoz.

Lapunk nem politikai lap, tehát nem is áll politikai czélok szolgálatában, de mint Muraköz összes érdekeit képviselő társadalmi közlöny, első sorban jogosított és hivatott arra, hogy mindazzal, ami e vidék lakosságának szellemi körét érdekli, a maga érdeme szerint foglalkozzék. A folyamatban levő választási mozgalmak közepette nem egy tünemény vetődik felszínre, mely nagyon is szoros összefüggésben áll népünk erkölcsi érületével és lelki világával, társadalmi viszonyainkkal.

De neveztek meg a dolgot a maga nevével!

Mintegy két hete annak, hogy miniszterre kinevezett képviselőnk a törvény értelmében lemondott mandátumáról, máris alig lehet vidékünk népére ráismerni azon mozgalmak folytán, melyek a miniszter új jelöltsége következtében vetnek nagy hullámokat.

A választás izgalmai behatoltak a nép féltékenyen ápolott ideálmusába: a vallás és a hit szentségébe, s ezzel a családi és egyéni lét legbensőbb világába. A vallás hivatott őrei beleerőszkolták a hit eszményeit a politikai küzdelmekbe!

Mindenesetre nagy hibát követnek el azok, akik tévesztett jelszavakkal nyűgözik le a nép tisztát és szent érzeit!

Avagy volt szükség arra, hogy az Isten imádságát ápoló szókész, egészen más térre tartozó eszmék és tanok izgató eszközeiül használtassék föl? — Volt arra szükség hogy a hívők kedélyvilága oly megfélemlítésekkel és a vallásos élet legbensőbb mozzanatait érintő fenyegetéseivel hozassék oly mérvű megrázkódtatásba, amely semminemű pártnak sem lehet célja.

Oda jutottunk-e tehát a szenvedély izgalmai közt, hogy a szeretet és béke vallásának szépségét és tisztaságát katolikus védje katolikus ellen? I sőt, ami ennél is több, épen a szeretet vallásának hivatott őrei ellen?!

Tiltakozunk és ismételve tiltakozunk az ellen, hogy a templom és hitélet bármely szempontból pártérdek szolgálatába szegődjék!

A béke és türelem odaadásával kérjük a választóközönséget, ne ragadta magát túlzásokra oly törekvésekkel, melyeknek elhíntői a nyugodt, de talán már késő megmondolás tisztultabb pillanatában, maguk fogják belátni azon kiszámíthatlan károkat, melyeket népünk vallásos érületében okoztak. —

Az Isten háza maradjon az Istené, a politikai küzdelem az egyéni felfogásoké!

Mert, ha majd a muraközi nép ki fog ábrándulni, a korteskedés izgalmaiból, lehetséges, hogy az eldobott kő épen azokra fog visszaesni, akik nem gondoltak a feldobáskor házuk üveg tetejére!

És a mennyiben arra volnánk kényszerítve, hogy e szomorú témára még egyszer visszatérjünk, leplezetlenül fogunk rámutatni az egyének és helyek azon adataira, melyek jelen felszólalásunkat a legindokoltabbá tették!

A megyei központi választmány-üléséről.

Wlassits Gyula a csáktornyai választókerület országgyűlési képviselője miniszterre kineveztetvén, — a magas képviselőháznak határozata folytán közhírré tétetik; miszerint a csáktornyai választókerületben szükségessé vált új képviselőválasztás megtartására határidőül (1895-ix évi február hó 7-ik napja) tüzetett ki, mely napon a választás Csáktornyai a választókerület székhelyén reggeli 8 órakor fog megnyitni.

A választási és szavazatszedő küldöttségi elnökök, helyettes elnökök, jegyzők és helyettes jegyzők az 1874. évi XXXIII-ik t. cz. 59. §-a értelmében a következőképen választattak meg:

A „Muraköz” tárczája.

Egy aranyosó cigány története.

Irta: Lukács Béla.

II.

Mikor a vihar elvonult s a cigány házanak romjaihoz gázolt kétségbeesve látta, hogy az egész élet keresménye meg van semmisítve.

Mit tegyen? Mihez fogjon? Mert a bányászatot ez időben szabályozó szigorú törvények eltiltották a vidékről mindenkit, ki állandó keresetet, foglalkozást nem tudott kimutatni. — S az aranyosókra nézve meg Mária Terézia azt határozta, hogy foglalkozásukat csak azon feltétel alatt folytathatják, ha állandólag letelepülnek és állandó lakással bírnak. — Háziát elhordta a vízáradás s a mi vagyona volt, elhordta az iszap.

Nem volt más menedéke, ha éhen nem akart veszni, mint beszegődni a más munkásnak. A bányászattal önállólag foglalkozni akkor a cigányoknak nem volt szabad. Elment tehát a legközelebbi bányászbirtokoshoz s néhány arva fillért beszegődni munkásnak. Más választása nem volt.

Keserves kenyér volt ez. Aki egyszer megpróbálta a maga ura lenni, annak nagyon nehezeze esik a más szolgájává lenni; — fáradni és kiülődni a más érdekében és látni, hogy az ő nekilözései közben saját munkája után miként gazdagszik meg más. (En bizony nem csudákozom azon, hogy az internacionale hívei szaporodnak.)

A cigánynak dolgozni kellett, hogy megélhessen, éjjel nappal ott volt a bánya üregeiben, turván és vájván a föld belsejét. A bányabirtokos felügyelője — a buttmann — nem sok időt hagyott neki a pihenésre. A legveszedelmesebb, a legelhagyottabb helyre tették a cigányt bányászkodni, oda a hova bányász nem akar menni semmi árért. De a cigány nem tudta, hogy tulajdonképpen milyen veszélyes helyen van ő.

Válóban életkísértő helyen kellett neki dolgoznia, egy merész lölhajtásban, a hova a rozszalot lótrak s közetbe vajt lépcsők segítségével kellett neki felmásznia, a piszkos nedves lyukba, a kemény közelből csak úgy csepegett le a víz és a bányamész is alig tudott már égni a nedves rekedt levegőben.

E bányag már mely tő alatt volt, mely font a hegyek között összegyűlt hóolvadá tól s a hegyi vizekből. Nem lehetett tudni, hogy mikor törí át a közet utolsó rétegét s mikor szakad a bányába a tő. De a közet aranytartalmu volt s így a bányabirtokos mindenáron dolgoztatott ezen a helyen is, bár tudta, hogy veszélyes játék ez, a munkás jó szerencséjére bízván, mikép kerül ki végzetét.

A cigány dolgozott folytonosan a nélkül, hogy sejtellemmel bírt volna arról a nagy veszedelemről, mely környezte. Eszközei segítségével, folytonosan repesztette és boncolta a közet, tágitva mindenfelé maga körül az üreget. Nehéz volt a munka, összehasonlíthatatlan nehezebb mint az isten szabad ege alatt az aranyosás, de a kényszerűség beleszoktatta.

Egy alkalommal kalapácsa feltűnően kongó hangot adott. Tudni lehetett, hogy a közetben üres térre akadt. A gyakorlott bányász nagy óvatossággal jár el ilyenkor, mert a tapasztalat meg-

tanítá, hogy ilyenkor durrléval tör elő. A kongó üres hang feltűnt előtte és kíváncsi volt arra, mi lehetett abban az üres lyukban. Egy ere egy lathatatlan erő messze dobta el kezéből eszközeit. Irítottató durranás következett. A föld megrázkódtott, a bányaiüreg lángban volt a cigány elveszte érzeit s öntudatlanul dobott az irítottató leg-rázkódtatásról a kövekre. Mindez pillanat műve volt. De a durrlé meggyuladása szétrepesztte a köröket is. Borzasztó robajjal estek alá a szikladarabok s a tő vize ellenalhatatlan hatolt a bányatérbe. A cigány teste véletlenül megakadt egy kiálló sziklában s onnan nem tudta tovább mosni a bányába beszakadt víz.

A cigány száraz léttel megint megmenekült. A természet erői összeszokdtek ellene, hogy sikertelen legyen minden fázadozása.

Házát elmosta a felhőszakadás; a bányából kimosva a tő vize nek leszakadása, kereset és élelem nélkül maradt ismét, az emberek könyöradományaira szorulva.

Heteket át képtelen volt testi munkára. A durrlé csunyan bánt vele, összeégette haját, szakallát, egész arczát és egész idegrendszerét megrázkódtatta. Készségesen elvászorgott ismét azon helyhez, hol élete ényvázakát töltötte, — kunyhójának helyére. Az aradás már régen elvonult, az ismert patak ismét visszatért kővályg medrébe, a hegyek és fenyvesek mintha megmozdultak volna a vihar után. Csak itt-ott lehetett a nagy rombolás nyomára rátalálni. Sokáig nézte a cigány a romokban önnön megsemmisültét s a mint e halványan csillogó iszapreteg esett tekintete, sajátos érzés keletkezett lelkében. Hiszen ez az iszap nagyon hasonlít ahhoz, a melyből ő egykor a legtöbb aranyat mosta ki. Az iszap alá kisebb kődarabokat sodort a víz

Szintugy nem engedhető meg olyan gyűlékezés vagy értekezés, a melyre a nép egyházi jelvények (zászlók stb.) hordozása mellett jelenik meg.

Csáktornya, 1895. január 31-én.

Kolbenschlag,
szolgabíró,

Különfélek.

Beküldött. A küszöbön álló képviselő-választás alkalmából, lapunk egyik munkatársa és a muraközi ügyek igaz barátja a következő nyílt levelet intézi a muraközi lelkesekhez: **Főtisztelendő Uraim!** A gyűléslet és pártszenvedély által inspirált hírlapokban gyakran találkozunk azzal, hogy vezető politikusok és államférfiak a legképtelenebb rágalommal illetetnek. Ily rágalom az, hogy dr. Wlassits Gyula miniszter és képviselőjelölt istentagadó és hogy verbete vette az egyházi és papi javak elkobzását. Az említett újsághírek a legközségebb rágalom. Miután tudomásomra jutott, hogy a kerületi papság körében azok, kik mindenáron a kulturharcot akarják felidézni, ily otromba ráfogásokkal is izgatnak, szikésége nek tartom azokat a leghatározottabban megczáfolni!

T.

A szomszédságból. A horvátországi viszonyok örvendetes javulására mutat az hogy Varazdon a minap rágalomzás és becstületés miatt beperelt egy hivatalnok egy tanítót, mivel nyilvánosan Stárcevicvácsnek (Stárcevic-pártinak) nevezte.

A Fehérmegyei Napló. január 28-iki és megelőző számaiban oly ildomtalan ráfogásokkal illeti a csáktornyai választókerület képviselőjelöltjét dr. Wlassits Gyula miniszter, hogy a közlemény minden sorából kirívó czéltudóságot lehetetlen egy pillanatra is félreismerni. A hang és az érvek sehogysem válnak nagy tisztességére egy közlönynek, mely a szeretet és türelem vallásának szószólójává tolja magát. — Egyébként lesz még alkalmunk a „Fehérmegyei Napló” muraközi szövetségeseinek törekvéseit és az általuk annektált jelzéseket annak idején teljes világitásba helyezni. Most még csak azon gyöngéd (!) figyelemre kívánunk rámutatni, melylyel vezetett lap szerkesztője lappeldányaival boldogot és boldogtalant egyaránt eláraszt a csáktornyai választókerületben!

Szomorú állapotok. Választókerületünk több helyéről értesítenek bennünket, hogy a múlt vasárnap több templomban politikai tartalmu predikációkat tartattak, melyekben annyira tul löttek némelyek a czélon, hogy az illető hatóságokhoz beküldött jelentések a büntfenyítő eljárás megndítása czéljából az iratok a kir. ügyészséghez fognak áttétetni.

Magkereskedő a vádítottak padján. A budapesti büntető-törvényszék ma folytatta a lopás büntetésében való részesség miatt vádolt Haldek Ignác budapesti magkereskedő elleni végtárgyalást, melynek eredményéhez képest Vizlendvay kir. altágyész, Haldek Ignác magkereskedő ellen lopás büntetésére való felbujtás miatt vádat emelt. Abeles Manfréd ellen a tárgyalás folyamán Mauthner Ödön képviselője Darvai Fülöp a panaszt visszavonta minek folytán az eljárás ellene be-szünttetett; Haldek Ignácot pedig a törvényszék felmentette. A felmentő ítélet ellen egy a közvérdő, mint a panaszos felebbeszt jelentettek be.

Hidag lábak ellen ismételve dicsérni halottuk a Pain-Expeller elnevezés alatt általános ismert Tinct. Caps. comp. val való bedörzöléseket, már az első bedörzölés után kellemes melegség áll be. Meghűlések ellen, melyeket nevezetesen o'y időben mikor járványok pusztítanak, nem szabad elhanyagolni, ezek ellen biztos és gyors hatásuaknak bizonyultak a Pain-Expellerrel való bedörzölés. Epen így fájdalomcsillapító hatásuak csuszál és közsვნényél. A Pain-Expeller, melyről itten szólnak a „Horgony” védjeggyel el van látva, a miért is ezen bedörzölés bevásárlása alkalmával, a „Horgony” védjegyre ügyelendő és másféle üveg vizsautasítandó. Ára igen olcsó, 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt 20 kr. üvegenként.

A „Csáktornyai Takarékpénztár” 1894. évi mérleg- és vagyonkimutatása szerint a Mérlegszámla vagyon és teher rovata 821124 frt 81 kr. egyenleget tüntet ki, a veszteség és nyereség számla pedig 54466 frt 17 kr. A részvénytársulat XXIII. évi rendes közgyűlését február hó 14-én délután 3 órakor saját házában tartja. A közgyűlés tárgyai: a rendes ügyek. A múlt évi nyeresemény 19649 frt 75 kr., melyből a közgyűlés 2400 frt a részvénytöke kamat kiűzetésére fordít, ezenkívül részvényenként 14 frt osztalékot ísiet ki. Jótékonyczélra 410 frtot ad, a rendkívüli tartalékalap gyarapítására József igazgató elhalálozása következtében Szeiwerth Antal aligazgató vezette; könyvelője Weisz Miksa.

A „Muraközi Takarékpénztár” XIV. évi vagyonkimutatása és Mérlege az 1894. évről 15661 frt 71 kr. nyeresemeyt tüntet ki. A veszteség- és nyereségszámla egyenlege: 43432 frt 59 kr., a mérlegszámla egyenlege 430392 frt 41 kr. A közgyűlést február 9-én tartja délután 3 órakor saját helyiségeiben. A közgyűlés rendes tárgyal között van az aligazgató és a felügyelőbizottság fizetésének felelése. A 200 darab 200 frt névértékű részvény 4 egyén tulajdonát képezi. A nyereseményelosztást tárgyaló javaslat szerint a részvénytöke kamat egy 200 frtos részvény után 12 frt, osztalék részvényenként 20 frt, jótékonyczélra 256 frt, külön tartalékalapra 6000 frt. A pénztárat igazgatója Szakonyi Zsigmond, aligazgatója Morandini Balint, könyvelője Baumann Zsigmond.

A Tinct. Caps. comp. mindig mint Horgony-Pain-Expeller kérendő és csomagolások „Horgony” nélkül, mint nem valódiak visszautasítandók.

Szávay Gy.

C S A R N O K.

Igaz könyek.

Nem az a gyöngy igaz gyöngy.
Mit a porban szednek;
Le kell előbb szállni érte
Sir-kináló mélységére
Viharos víseknek.

Nem gyémánt az nem igazi,
Mit üvegből gyártanak,
Keresni kell mélyen-mélyen
Pokolsötét éjjelemben,
Öldöklő bányáknak.

Nem az a köny az igaz gyöngy,
— Higyjétek el nekem —
Mit szokásból hullajtának,
Mikor megjő a szabott nap,
Úton s utfélen.

Nem az a köny, az igaz gyöngy,
A mely hiúságból,
Mint kirakat csillagása.

Hogy az egész világ lássa,
Pereg a pillákról.

Igaz könnyét a fájdalom,
Akaratlan szüli,
S e szülőt a nap világát,
Bámoló nép sokaságát,
Rettegve kerüli.

Mint a madár fél a zajtól,
Bántja őt a lárma;
S fájdalomnak szent sebeit,
Miket csupán könnye enyhit,
Nem viszi vásárra.

Hogyha titkon könyezőre
Véletlenül lettek,
Szent fájdalmát, ha látjátok
Durva kézzel ne bántátok
Azt a szegény lelket,
Mert a köny, mit szemé önte
Az a gyémánt, az a bánat igaz gyöngye.

Balogh István.

Az a csöndes . . .

Az a csöndes, bánatosan hangzó dal,
Mikor este, késő este megszólal,
Ist szivemben annyi bánat feléled:
»Fáj a szivem, teher nekem az élet!»

Öszre jár már, künn a mező megsárgul,
Zöld levelek hullonganak az ágrul,
Zöld reményim! haj ti is eltűnétek;
»En Istenem, nincs is már, mit remélek!»

Temetőben vadgalamb bűg az ágon,
Ott lehetne énnekem jó világom,
Búra, bajra, keserített örömré:
»Majd jó lesz a fekete föld göröngye!»

Fekete föld, virágtalan sirhantok!
Csöndben, nyugton jó is lehet alattok,
Még zavaró könny se hull tán a rögre:
»Eltemeti bánatom az örökre!»

Szávay Gy.

Nyilttér.

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín s mintázatban stb. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: Henneberg G. (ca. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. — Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 uradnikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiče se sadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Kafisara Fischer Filipova kam se predplata i obrnane pošiljaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki otijeden jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“. i t. d.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obrnane se poleg pogodbe i šal računaju.

K Čakovečkomu zbiranju.

Naše novine nisu političke novine, zato se hiti ne bavimo s politikom, ali pokehdob nam na srcu leži sve ono, kaj se duševno dobrobitije občinstva Medjimurje tiče: dužnost je naša, da se, vu naših novinah o Čakovečkim zbiranju takaj spomenemo.

Komaj dva tijejna je tomu, da se je naš, za ministra imenovani ablegat poleg zakona zahvaliti moral, puk medjimurski je vre takov, da ga skoro niti poznati nemremo. A tomu je sve kortsiranje srok.

Oni, kojim je naprveša i najvećša dužnost, da se trsiju zato, da se ljubav napravim bližjimi širi i da pasiju na sve ono, s čim srce i duše našega naroda u veri skopljaju, oni delaju najvećšu spačku med nami i upotrebljavaju veru za kortsavanje.

Veliku falingu su voinili oni, koji su tomu zrok bili! — Jeli je potrebno bilo, da su nekoi politiku na predikalnice odnesli, gde je samo o veri, o Boga i o kršćanskom redu slobodno govoriti?! — Jeli je dobro i hasnovito bilo na predikalnici kortsavati?! — Dakle došli smo vre do toga, da bu kršćenik katolik moral braniti svoju svetu veru proti katoliku, ili kaj još više proti onim, kojim je sveta dužnost braniti veru?!

Proteštiramo proti tomu, da se naša sveta vera za kortsavanje hasnuje! Vu

ime naše svete katoličanske vere prosimo gospodu vodje zbiracov, naj ne kortsuju s verom našom, ar budu za malo vrème oni sami spoznali one strahovite kvare, koje su veri našoj zrokuvali!

Božja hiža naj ostave Božja, a političko vojuvanje naj ostane izvan cirkve! Ar ako bude kraj kortsavanju, lahko da bude hitjeni kamen onim na glavu opal, koji su ga hitili!

Ako bi pritrućani bili, da bi ovu žalostnu themu još jodenput naprej donesli, morali budemo osobe i mesta bez iznimke imenovati!

Još jedno! Vnogi s tem kortsuju, da je naš bivši ablegat bezvere, tojest takov, koj vu Boga ne veruje. Vu ime istinitosti moramo ovdí svim za znanje dati, da je to laž! Naš minister i ablegat je zasigurno takov pošten i dober katolik, kak oni, koji proti njemu kortsuju!

Novi neprijatelj vočarstva.

Vu Horvatskoj i Slavoniji pojavil se je novi neprijatelj vočarstva, osobito vočkah jabukah, kojega do vezda još nije bilo, ali bi mogel biti, ako prevzeme mah, za obatanek jabukah jako pogibeljen. Taj neprijatelj je krvava vuš.

Da se naši čitatelji sa tim neprijateljen vočarstva upoznaju, ter da mogu za fon

danje istog po mogućnosti čim više vućiniti, opisal bum vu ovom članku.

1. Odkud je krvava vuš, i kak se je razširila?

2. Kakva je krvava vuš, i kak živi?

3. Kak se pojavi krvava vuš na voćki (sadju) i kakov kvar načini?

4. Koja su sredstva za sfondanje krvave vuši?

I. Odkud je krvava vuš i kak se je raširila?

Krvava vuš je kak i trsna vuš, iz Amerike. Tam je ima osobito vnoغو vu Kanadi na sadju jabukah, Akoprem je vnoغو prvije donešana vu Europu nego trsna vuš, ipak se je polaganije širila, nego li trsna vuš. Početkom ovoga stoljetja, ponajprije se je pojavila vu Englezkoj, kesneše vu Normandiji a ljeta 1827. vu Belgiji. Za isto vrème vu nekoliko ljetah razširila se po celojoj Francezkoj.

Okolo ljeta 1860. pojavila se je vu južnoj Njemačkoj (Prajzkoj) ter se je počela širiti i preko severne Njemačke.

Ljeta 1880 opažena je bila po prvi put vu Svicarskoj, gde je na sadju jabukah učinila vrlo veliki kvar, a vu najnovše vrème pojavila se vu Austro-Magyarskoj, i pred temi ljetmi vu vekojoj meri vu Stajerzkoj. Od kud je krvava vuš došla vu Horvatsku i Slavoniju, nemre se reći, povedati, ili je donešana sa nabavom jabukah iz druge koje zemlje, ili je došla

Z A B A V A.

Nebeski ordinanc iliiti postar.

Istinita pripovest.

Vu jednom medjimurskom sela živela je imenom Marica žena koja je već drugi put zamuž otišla. Ona ju bila tak dobra, da joj vu celim medjimurju a niti vu celom orsagu nije moći bilo para najti. Nije ona nikoga bantovala, odgovarala, nego vsakomu po svojoj mogućnosti rado pomogla; samo jednu falingu je imala, da je rado vsakomu verovala; i poradi toga njeni drugi muž Štef Čurilla više put ju opomenul i malo ostrije, istoga došlo, da su se porečkati znali kad kad.

Jednog lepog toplog dneva otide Štef na pole na delo, a Marica pak čim je svršila domaće posle, vzeme švelu vu i sede pred hižom i pomalo počme šivat; kad tak pomalo šivlje, nehotice dojde joj na pamet prvi muž i celi život, kojeg je šnjim prešivela vu najljepšoj slogi, i zmišli se, da ravno vezda vu kuruznu kop bude 2 leti, kak je ga vu hladni grob položiti dala. Tako promisljavajuču najde vandracev, koj je ravno vezda stu-

pil vu dvorište, čim sparizeno ovako ju nagovori. „Oh dobra žena! smilujte se meni. Vu ovoj vručini tak sam oslabil, da komaj zdizem noge, grlo mi je suho, da komaj gutam sline, jer sam se prigodom jedne povodje razgovoril, da 10 let nebudem pil vode.“

Marica čula se tako tužiti vandracev, odmah na stran metne švelu, i donese pun pohar vina a i nekaj malo za gristi. Vandracev se nije dal dugo trucatí, nego si namočil grlo svoje i jezik se mu odvezal. Marica medjutim izpitiva putnika odkud ide i kam. Vandracev videći, da ima posla s ženom, koja vse lahko veruje, ovakova govori. Moja draga žena, ja vam izdaleka idem, tijam iz nebeskog orsaga, kakti ordinanc. Marica vsa začudjenja pita. Vi iz nebeskog orsaga dojdete, nu zastalno to mora dalko biti. Niste moguće videli mojeg prvog muža, neznam kak mu ide kaj tam, bude do prilika dve leti, kaj sam ga dala pokopati.

Moguće, da sam ga videl odgovori vandracev ali med množini teško je prepoznat; nu moguće bi mi znali povedati; vu kakovoj opravi ste ga dali pokopati, onda moguće budem znal povedati, jeli sam ga videl.

Oh kad pomislim na to, onda me sram

i žalost popadne, odgovori Marica, jer sam ga samo vu jednoj rabači dala pokopati.]

Oho, vezda već znam dobro i poznam vašeg pokojnog muža, veli vandracev. Više put se mi je tužil, da kak je njegova žena skupa, da ga je na smrtnoj postelji neoblečeno ostavila; drugi nebeskimi angeyll vu svetešnjoj opravi se zabavljaju, on se mora takorekuć gol s mrzavati i neufa se pred ljudmi niti pokazati.

Na ovo žalostno prepovedanje vandracevu, tak se raztužila, da na sav glas plakala i plačuć pitala vandracev, jeli bude igel nazaj vu nebu.

Odgovori vandracev ravno idem tam vezda i moguće hoćete kaj pocučiti svojemu mužu?

Oh prosim budite tako dobri, veli Marica, pak oru svetešnjoj opravi mojeg vedašnjeg muža vu nebu pokojnomu, da se nebude smrzaval, predajte.

Dok je pakovala opravu vušta svojega, Marica, misliła se je, zato moj Štef nebude srdit, za ovo svoju opravu, ako mu obećam, da njemu na smrtnoj postelji još ljepšu opravu kupim.

Kad je predala ovo vse vandracevu Marica još go pita, jeli mu nebude teško sn nositi. Odgovori vandracev ako još jedoa

naletom, pokedob more leteti, ter ju moreju i vtice na svojih krilah iz jednoga predela donasati vu drugi. Vu Horvatskoj nahadja se vu vnoгих zagrebečkih vrtih i sadnjakih ter i na pokušališću gospodarskog društva, vu Slavoniji je službeno javjena vu občini Virovitici, ter se je bojati da se je ta vuš već vu vnoгих predelih naše zemlje razširila.

II. Kakva je krvava vuš i kak živi ?

Krvave vuši ima, kak i trane vuši, dvě fele, najmare krvava vuš prez krila i sa krili (krilata).

Prezkrilata krvava vuš je podpuno razvijena 1.5 mm. duga vu sredini bolje široka, napré i odzada bolje špičasta. Farbe je čerlečkaste i smedje. Po hrubtu, na strani tēla osobito pak vu zadnjem dēlu tēla zarašena je sa dugačkima belima, gustimi nitima kakti pamuk. Zaradi toga vidi se na mladici ili drēvu, gde se ova vuš nahadja, kak da je pokrit snegom ili belim pamukom ter više put vu malih grudah višuju kakti zavinjene vu pamuku iz granah (svrška) mladicač vočke. Ove niti čuvaju vuši pred vsake fele neprijatelji, mokrinom i mrazom, koji vušim nikaj neškodi.

Krvave vuši imaju oči dosta velike a glavu malenu. Sjetila (čutila) su joj žutkaste farbe i šesteročlankovite. Pod glavom nahadja se kljun (sisalo), koji se proteže do zadnjih nogah, ter je položen po truhuu, kad je vuš mirna, — pri mladih vuših je taj kljun (sisalo) podugovati, kak celo tēlo. Tim sisalom se vuši zahodeju vu koru vočke do like (kože) odkud moreju sisati sok iz mladiceh.

Ove nekrilate vuši, koje su bezspolne t. j. da se vnožuju prez oplemenjivanja sa mužjaci, imaju vu zadnjem dēlu tēla vrlo nekoga jajec 30 do 40 i više, koju, ako se izetisnu (zdruzneju), davaju zamazanu čerlenu krvavu farbu, od kud i dobina vuš ime: „krvava vuš“. Kada vuš leže tičinke mirno sēdi na mestu, gde se je sa sisalom vu koru vočke (sada) zagrizla. Izležene šesteročlankovne ličinke hitro idu po grani (po svrži) ili mladici drēva, te se zajedu (zapilju) sa sisalom vu nje. Iz ovih pako već za nekoliko dana postanu razmerno male vuši, koje su zevsema s'abo poraščene sa

prvlje spomenutimi pamučnimi nišma. Ali za kratko vrēme se podpuno razvijaju, ter počmeju leči (valiti) i one šesteročlankovne ličinke kak njihova mati i to 30 do 40 i više vsaka.

Pokedob se krvave vuši vanredno hitro povnožavaju, more na jedno ljeto biti 8 do 10 rodovah (generacijah), ter more vu jednom ljetu, ako se računa da vsaka vuš izlegne (znese) samo 30 mladih ličinkaht iz jedne vuši vu 8 generacijah more postati (povnožati se) 157,100.000.000 vuših. I to silno vnoženje je upravo razlog, zakaj more krvava vuš sadu toliko naškoditi, i zato ja je težko, dapače skorom nemoguće zevsema sfondati. Gđa se počmu vuši vnožiti, izpočetka leži jedna na drugoj, a pokedob nemre'u vse dojtii sa svojimi sisali do kore grani ili mladice, odkud bi mogle dobivati hranu, rezideju se po celom drēvu, a više put idu i na korenje.

Prezkrilate vuši više puta svoju kožu prek ljeta menjaju, navadno biva proti je seni, onda se opaža, da se rode nekakve osobite ličinke, na kojih se na starini tēla opažaju krila.

Iz ovih krilatih ličinkah postanu krilate krvave vuši.

Krilate krvave vuši sućrne i svētle farbe, imaju velike oči, a zadnji dēl tēla poraščen je sa belimi nitima kakti pamuk. Imaju 4 velika krila, koja polože kakti krova prēk tēla, kada miruju. S početka krilate krvave vuši sediju med nekrilatima dok se vu njih nerazvijaju jajca. Akoprem su nesposobne kak i nekrilate odletiju iz prvešeg mesta, čim se čutiju, da su sposobne za razplod, na koje drugo mesto na istoj vočki ili ako ih veter vlovi, moreju jako daleko odleteti. Na novom svojem mestu valiju (lužu) 5 do 10 jajca med rupukotine stabla i granah. Od ovih jajec nekoga su veška, žute farbe kak med, ter su ženskoga spola, a druga su opet menjša više zelenkaste farbe, mužkog spola. Iz veksjeg jajca izide vuš ženskoga spola, a iz menjših jajec vuš mužkog spola. Za nekoliko dana spleme se (spariju) se vuši, ter izleže vsaka ženska po jedno jajce, tak zvano žensko jajce. Iz toga ženskoga jajca izleže se još one jeseni ili budućeg protuletja za ranu nekrilata vuš koja je opet kakti počatnica, novog legla, iz kojega se more

opet na milijarde vuših povnožati. Krilata krvava vuš je anda za dalnje šrenje vuši najpogibelnesa, pak je zato i borba za sfondati te vuši jako težka.

(Drugi put dalje.)

Priredil :

Glad Ferencz.

KAJ JE NOVOGA ?

Stoti mrtvi kardinal za Leona XIII.

Telegraf iz Toulousa dojavil, da je ondi vnoči 31. januara vumrl tamošnji kardinal-nadbiškup Julien Florian Desprez, najstareši prelat franczke cirkve i po dobi drugi senior svetog sabora. Desprez bil je 14. aprila 1807. vu Ostricourtu, postal je 1851. biškup i 1867. nadbiškup vu Toulousu. Leon XIII, imenoval ga je vu svom prvom konzistorijumu od 12. majuša 1879. kardinalom. Vezda je on po redu stoti kardinal, koji je vumrl za pontifikata Leonova.

Kralj lutrijaš Melko Farkaš — tišlar!

Nekoč vnoگو spominjani Melko Farkaš, koji je pred više ljetmi vu Temišvaru prevorom bil, dobil na maloj lutriji preko 400.000 forinti, a potli obsudjen na težku tamnicu (rest) od 4 i pol ljeta, ostavil resta, ter se je nastanil vu svojem rodomo mestu Aradu i tu je odpril tišlariju, pokedob se je izvučil vu restu tišlarsku mestriju Negda je Farkaš bil vu Aradu gradski ašeor.

Pomilovan na smrtnoj postelji.

Vu vuži Stein kod Kremz vumrl je 19. januara bivši direktor financijah vu Černovicah i dvorski savjetnik vu peuziji Ivan Trzciemicki vu 67 ljetu. Vu septembru ljeta 1892. stal je on vu Beču na obtuženikoj klupi zaradi velikih defraudacijah carine. On je bil obsudjen na 4 leta težke tamnice. Trzblevski je vu restu zbetežal i bil duže vremena vu špitalu. Dneva 19. januara ob 10 vuri pred poldan pregiasli su mu potom toga, kaj je više od dva ljeta sprevel vu restu, previšaje pomilovanje, no on je bil već tak slab, da nije više mogel govoriti. Na večer istoga dana impustil je dušu. Mrtvo tēlo odpremljeno je rodbini vu Lemberg.

Dolazek kraljice vu Mentone.

Njexino Veličanstva kraljica Jalzabeta stigla je 16. januara ob 1 vuri vnoči vu Mentone, ter je kak i lani odsela vu hotelu „Cap St. Martin“. S prva bilo odredjeno, da bu kraljica došla vu Mentone stopram vu februaru, pak su i sobe stopram od 1. februara bile namljene. Dotičas je kraljica imala boraviti vu Algiru. Medtimgoga je nenavadna oštra zima prisilila kraljicu, da prije vremena ostavila Algir. Kraljičina pratnja pripoveda da je od zadnjih danah decembra vu Algiru skorom svaki dan padal sněg s deždjom, viher za vihom bēsnil je s burom i bljeskom. Zvun toga zavladala je ondi takova zima, da se nisu mogla zadosta obraniti, pokedob tam menjkaju peći i druge uredb. Stranci sa severa, koji došli zaradi blažega podneblja, ljuto su se vkanili, pak su morali čeli dan sprevoditi vu hladnih sobah. Kraljica je mogla i malo šetati, ar to nije dopustilo vrēme. Poklam kam se je vrēme do 10. januara nije premenilo, odlučila je kraljica da ostavi Algir. Kralj Ferenc Jožef pohodil je kraljicu početkom februara i ostal je vu Mentonu i bude tam dva tri tjedna. Kad se

Priredil :

Kerleza Ignác.

šunku metnete, dragovolje odnesem. Marica odmah donese zadnju šunku, koju je imala i preda vandrevcu govoreći da njeni pokojni je rado jel šunku.

Pokedob se je vandravec dobro najel i napil, prime spakovanu opravu i šunku, pak žurno ide prama šumi, gde si vu hladu lepo sede, da si malo počine. A Marica pak suznimi očmi gledala za njim i mislila kak bude vezda njeni prvi muž, se veselil kad bude to sve dobil i ovoj bude rekel, da nisam otisla drugi put zamuž; jer je prosila vandravca, da nek neveli njemu, da išla zamuž drugi put,

Čim je došal Stef Čurilla muž njeni, odmah mu pričme pripovedati, da kak je njeni prvi muž poslal knjoj ordinauca, pokojem naj mu pošle opravu svetešuju i šunku, jer tam tak dobre šunke nema kak mu ora zna prepraviti, to sam i vučinila, spakovala spakovala sam tvoju svetešuju opravu i poslala. Bila bi Marica još duže prepovedala da nije Stef ju ardito pregledal i zapovjedal da neka sluga zasedla ridjana, on bude već toga potepuha dostigel i navčil vkanjuvati.

Štef Čurilla leti, kakti tīti na ridjanu prama šumi, a Marica gleda z njim i vu sebi veli, dober je moj Čurilla, ako je imalo grobiar. Zista čim dojde do šume, vidi, gde

jedan človek čini, kak da suho šibje bral. To je bil vandravec koj si je tam počinul i čim-spazi gde hitro jaše človek po putu, hiti kaj je nosil vu gušcaru, on pak čini, kak da bi šibje bral.

Čurilla do njeg dojaše i pita, jeli moguće videl kakovog človeka, koj je kaj nosil? Odgovori vandravec, da ravno malo predi je po ovoj močvari se obrul i žurno išel.

Čurilla vezda doli stane skonja i moli vandravca, da mu malo pripazi na konje dok on pogleda po močvari, kam se obrul onaj putnik. —

Čurilla otide iz puta prama močvari a vandravec vzeme svoje stvari, pak skoči na konja i otide iz opravom skup.

Čurilla dojde nazaj i vidi da niti konja niti vandravca nema na putu. Čurilla vezda žalostuo ide dimo, nebi bil on nikomo povedal to, da nije žena vu celomu selu povedala, da kak je njeni Čurilla strošak nosil vu nebo.

Kad je prepovedal, kad je došel dimo, to neznam, nego vezda videl Čurilla, da nije on vu seli najpametnesi i kad god vidi ordinauca Čurilla, va pamet dojde njegov ridjan.

bude kralj povrnul vu Beč, kraljica bude išla na Krf, da ondi apravede marciusa i aprila vu svojem dvoru Achillelonu. Početkom majusa i povrne se i kraljica vu Beč.

Kad budu Nj. Velicanstva na rtu Sv. Martina, vu polovici meseca februara dojde tam i carica Eugeniya i engleska kraljica Viktorija.

Francezka ministarstva.

Ministarstvo Bourgeoisovo, koji se deues očekuje, bude po redu 34 od obstanka tratje francezke republike, odnosuo od izbora Thiersova predsednikom republike. Za Thiersa bila su samo dva kabineta, a obedvem bil je predseđnik Dufaure. Za Mac Mahona upravil je osem kabineta, a predseđniki su im bili Buffet, Dufaure, Broglie, Cissey, Simon, Robeboaet i Waddington. Za Greya je poslovalo dvanajst ministarstvih. Predseđniki bili su im Waddington, Freycinet, Ferry, Gambetta, Duclerc Fallières, Brisson, Flouquet, Goblet i Bourvier. — Carnot je izmenil deset vladah. Predseđniki su bili: TirarJ, Floquet, Freycinet, Loubet, Ribot, Dupuy i Casimir Perier. Za Periera poslovalo je samo ministarstvo Dupuyovo. Ova 33 kabineta imala su 20 predseđnikah. Najviše se je povraćal Freycinet i najduže vladal. Vsega skupa je vu te 33 kabineta sedela 201 osoba. Od tih je vumrlo 66, a 135 ih još živi.

Vu Budimpešti 25 januara.

Političkim državnim tajnikom vu ministarstvu financijah imenovan je ministarski savjetnik Gräncenstein, koga će vu ravnateljstvu milenijske izložbe zameniti ministarski savjetnik dr. Josef Schmidt. — Državnim tajnikom vu ministarstvu trgovine postalbu savjetnik Vörös.

Magyarska zastupnička hiša nastavi ra je svoj normalni rad (delo), kaj ga je po ovinom decembra prekrinula. Na dnevnom ledu bil je nastavek proračunske razprave ministarstva za bogostovlje i nastavu.

Poklam kam je izvestitelj Fenyvessy preporučil proračun za prijetje, stal se je minister bogostovlja i nastave dr Wlassics, da razvije svoj program. On prihvaća proračun, kaj ga je izdelal njegov predseđnik, a prihvaća i politiku njegovu.

Minister uvjerava, da vlada smatra svojom dužnostjom, da svoje protivnike vmiri blagim postupkom i da ih osvedoči o tom, da i ona smatra religioznost i njegu religioznog čuvstva kardinalinom garancijom magyarskog orsačkog poredka i da joj pripisuje najveću važnost i jakost.

Za tim je minister prešel na nastavni program, spomenul najprije pčke škole, koje nema država prevzeti nego občine. Nedostatki vu srednjih školah nepotiču s osnovne naukovne, nego s brojnog i pedagoškog nedostatka učiteljskih silah. Glede sveučilištah drži minister, da je nemački sistem najbolji. Tretje sveučilište nije tak potrebno, kak usavršenje obedveh postojećih.

Program ministrov podvrgli su kritiki Albert Kiss, Streter, Polonyi, Thaly i Tóth. Debata je odgovjena.

Zbiranje.

Pri varmegiji dokončano, da bude vu Čakoven zbiranje ablegata 7-ga (vu četrtke) ovoga meseca. Prezeši budu pri zbiranju gospi Gózony László varmegijski glavni notarijus i Zakál Henrik škalius, namestni prezeši buds gosp. Tóth István tiszartov i Margitai Jóžef ravnatelj, notarijus gosp. dr. Hajós Fe, rencz škalius i Jeney Gusztáv ravnatelj, namestni notarijus Wollák Rezső škalius i Zrínyi Károly naučitelj.

Liečnicka plaću.

Glasoviti pariški chirurg Dupuytren je jednoj jednoga iz familije Rothschild, na glasu bogataša, liečit. Isti si je nesrećom ruku vrtgnul, pak je liečnje prestalo, poslal je Rothschild Dupuytrenu, bns da bi mu ov bil račun poslal, kakti honorar za liečnje i njegov trud dvadeset hiljada frankah (od pri like 9000 forintih). Dupuytren namirom potvrdi, da je prijel poslane mu novce, ali pod namirom napiše opazku, da on nikada nije misil, da bi i jedan Rothschild liečnika na obroke izplaćoval.

Drugi krat je opet jedan londonski operateur bil k-niekomu vrlo bogatomu fabrikaru pozvan, kojemu bi se bila imale noga amputirati (odrezati). On je za tu operaciju zahtieval dvie sto funtih sterlingah (od prilike dvie hiljade forintih) te mu je i ta svota bila obećana. Potlankam bi operateur bil holestnu nogu temeljito previzitiral te se sa liečnici, koji su već prije tu nogu lečili, posavietoval, izreče operateur svoj sud, da će noga i bez amputacije izliečiti mogla. Pun veselja hotel mu je sad bolestnik dvadeset funtih sterlingah platiti (to je do 200 forinti). „Ali vi ste mi gospone dvie sto funtih sterlingah obećali“ — veli operateur.

„To je istina“ — odgovori bolestnik — „ali pod tom pogodbom, ako mi bu treba nogu odrezati“.

„Nož sim!“ — zavikne operateur.

I to je hasnilo. Bolestnik je izplatil pogodjeno svotu.

Treći krat se je opet dogodilo, da je jedan glasoviti nemački chirurg bil k Fürstu hessenskomu radi operacije pozvan, ali Fürst je prije ga zapital, kojko za svoj put i dielo zahtevia?

„Dvie hiljade talirah“ — bil je odgovor.

„Kaj? dvie hiljade talirah“ — zavikne Fürst — „pak za jednu vuru diela? — Em toliko neima niti moj prvi general plaće sa tak kratko vrijeme“.

„Ha“ — odgovori operateur — „Onda pak se Njihova visost nek dade po svojem generalu operirati.“

Hasnoviti nauk.

1

Staro prirečje veli: „Sam jesti, dela tušćavne! Ja pak još dva ktomu pridajem: „Sam paziti dela pametnoga“ i „Sam delati, dela bogatoga“. Tko lastovitim očmi neprigledava, već se na druge zanaša, te koj dielo sam u ruke neprime, gde je potrebuo, nego po dugih pusti zvršavati, kaj bi sam imal učiniti, on daleko nedotira i njoegvoj tustoči aude na skoro kraj.

2

Drugo prirečje: „Nemalaj vrag na zid, jer dojde.“ — Tak mnogi veli u nerazme. Zločestog duha upravu niti nije moći na zid, malati, drugci je nebi bil duh. A niti nemre dojt, jer je lauci u kevikvečnoj tmiinti skapćeni. Kaj anda hoće ovo prirečje reći? Ako čoviek mnogo na zločestoe miali te si je u pameti predstavlja, ili dugo o njih govori, tak se honačno poķeijenje sa njini u srće dovleču i napokon ih čoviek učini. Ako hoćeš da zli duh nedođe, nemoj ga malati na zid. Ako nećeš zlo činiti, nemoj misliti na nje.

3

„Jedan krat nije nijedan krat“. — Ono je najveća laž med svemi prirečji i koj je ovo znael, taj je zlo zračunal. Jedan ja najmanje jedan krat i tu se neda nit za vlas odtrdi. Tko je jedan krat vral, toj cielo svoje življenje više nemre u sebi reći: „Hvala Bogu ja se tuđega nisam nikad dotaknul.“ I ako tolvaja ulove i obiese, tak onda jedan

krat nije nijedan krat. Ali ovo je istina: „Jedan krat je deset krat, je sto krat i je tiljadu krat.“ Tko je jedan krat slo učnil, haj navadno isto i dalje čini dok mu na sadnje nedođe ono prirečje: „Vrć ide tak dugo na zdenac, dok se potere.“ —

4

Još su dva prirečja i obodvoje su čista istina. akoprem si medjusobno protuslove. Od dveh siromaskih bratov, jedan nikak nije mogel se odvaķiti, da bi si kaj priskrbel, jer mu novci nisu hoteli samo onak (kroz oblok u sobu cureti. On je uvěk samo rekel: „Gde nikaj neima niti nikaj nedođe“. J tak je bilo! On je cielo svoje življenje ostal bra, Nikaj, jer nikada nije hotel sa malim početi za da bi sve po malo do vekšega došel.

Njegov mladij brat nije se tog prirečja hotel držati. On je navadno govoril: „Kaj još nije, more dojt.“ On je ono malo, kaj je za diel dobil, skup držal, te je sve po malo, kak mu je bilo moguće, poveķćaval, Marljivo poslujući i sparno zveći. Iz početka je to navarski jako po malo išlo, njegovo prirečje: „Kaj još nije more dojt“ daval, je gjejernost. S vriemenom je išlo bolje, te je on za nekoliko godinah, kroz trajnu marljivost i božji blagoslov, postal dobro stoćei gospodar, koj je konačno i svoju i bratove diecu hranil.

Nekaj za kratek čas.

I. Otec i njegovi tri sinu.

Bil nekoj lotec, koj je imel tri sine Najstareši je bi malo zaķiknen, pak su ga i zvali i derzali za prismojenoga, drugi dva pak su bili spametni i bistri. Te tri sine hotel je otec izprobat, koj bi bil najbolji za gospodara.

Prvi den rekel je najmlajšemu sinu, da bi napasel koze tak, da nebudu na večer, kad jih dimo dotira jele glavno zelje.

Sin žene koze i čeli dan je dobro pasel kad, ih je pod večer dimo dognal, ponudil je otec glavno zelje, a koze su pak prav rade jele. — Rekel je onda otec najmlajšemu sinu: „Ti nebuš za nikaj gospodar, kajti nisi koze tak napasel, da nebi jele zeljnate glave“.

Drugi dan rekel je otec srednjemu sinu pasti i tak napasti, da gda dojde na večer dimo, da nebudu jele glavno zelje. Vezda gnal drugi sin koze na pašu i pasel je čeli dan daval jim je glavno zelje, da bi je domaj nebi jele.

Rad ih je pod večer dimo dognal, ponudil je otec kozam glavno zelje, pak su koze i kak rado jele. Zato je rekel otec sinu: „Ti takaj nebuš za gospodara, ar si ne tak napasel koze, kaj nebi jele zeljnate glave“.

Tretji den rekel je najstarešemu sinu, koga su si držali za bedaka, — naj žene koze, i naj tak napase, da nebudu na večer, kad je dožene dimo, jele glavno zelje.

Ov bedak je pak drugač napravil. Vzjel je najmre glavno zelje sobom i nje je na paši ponudjal kozam; kad je koja hotela zagristi, vudril flapil ju je s batinom po glavi i tak je delal čeli dan. Iz večera je koze dimo gnal. Otec jim je ponudil glavno zelje, a koze, kad su zgledale zelje, taki su na stran skočile i nisu botele jesti.

Na to je otec rekel: No, ti buš dober za gospodara, kaj si tak dobro napasel koze, da zeljnate glave nećeju jesti; tebi buš dal gospodarstvo.

Navuk: gdo ima druge za bedake, sam je najveći bedak.

Priredil:

Glad Ferencz.

ODGOVORNI UREDNIK
MARGITAI JOZSEF
Glavni urednik
GLAD FERENCZ

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az államkincstár végrehajthatónak, Szklepits István végrehajtást szenvedő elleni 82 frt 25 kr tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék (a csáktornyai kir. bíróság) területén lévő felsőpusztafai 126 tk. 16/a hrsz. a. ingatlan 340 frt. 97/b hrsz. a 232 i.r. 112/b hrsz. a 150. fit. 140/b hrsz. a. 73 frt 276/a hrsz. a 352 frt. az árverést esenél megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1895. évi február hó 21-ik napján d. e. 10 órákor**

a felsőpusztafai közjegyző házában megrendelt nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárnak 10 %-át készpénzben vagyis az 1881 LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi minisiteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

Csáktornyan, 1894. december 15-én.

669 1—1

20/1895. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 103. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csáktornyai kir. járásbíró 2015/94. számú végzése által a Szinkovits Mátyás végrehajtó javára, Pulai Zsigmond ellen 51 frt 62 kr tőke s ennek járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt és 350 fitra becsült pej szőru herélt lóból álló ingóság nyilvános árverésen leendő eladatása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Csáktornyan leendő eszközésére

1895. évi február hó 8-ik napjának d. e. 10 órája

határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. év LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Mindazok, kik elsőbbségi jogot vélnek érvényesíthetni, kereseteiket vagy szóbeli jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt bir. végrehajtóhoz adják be.

Az elárverzendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 109. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Csáktornyan, 1895. január 28-án.

Molnár

670 1—1

kiküldött bir. végrehajtó.

XII. ÉVFOLYAM.

*

A csáktornyai takarékpénztárral egyesült

önsegélyző szövetkezet 1. cz. tagjai

folycó évi február hó 17-én délután 2 órákor, Csáktornyan,

a csáktornyai

takarékpenztár részvénytársulat helyiségében tartandó

K Ö Z G Y Ü L É S R E

hivatkozva az alapszabályok 20*) § árá, tisztelettel meghivatnak.

T Á R G Y A K :

1. Az igazgatóság jelentése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. A folyamatban levő V. és VI. csoportos számadások fölötti határozathozatal és a felmentvény megadása.
4. Öt igazgató tanácsi tag és a felügyelő bizottság megválasztása.
5. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 2 részvényes kijelölése.
6. Netáni indítványok.

Csáktornyan, 1895. január 17-én.

Az igazgatóság.

*) Hogy a közgyűlés érvényes határozatot hozhasson, arra legalább 20 szövetkezeti tagnak jelenléte szükséges, kik 500 tőrszabót képviselnek.

Ha a közgyűlés nem válhatnék határozatképesé, akkor 15 nappal későbbre egy új közgyűlés hívandó össze, mely az első közgyűlés tárgyai fölött tekintet nélkül a tagok vagy tőrszabóterek számára, jogérvényes határozatokat hoz.

A megvizsgált évi számadások, az üzleti jelentés és a felügyelő bizottság jelentése a társulat üzleti helyiségében a közgyűlést 8 nappal megelőzőleg a részvényesek által betekintheők.

2—3

Az első magyar bőrönd- és bőraru-gyár

DUNEITZ EMIL BUDAPEST, Károly-kört 3

detail osztálya

Hogy a kicsinyben vásárolni szándékozó közönség igényeinek megfelelhessen, egy közvetlen kicsinyben szétküldő osztályt állított fel, hol következő tárgyak, a legnagyobb választékban és eredeti gyári árakban küldetnek szét.

Fa-utibőröndök
különbéle alakban hölgyek és urak számára
vitorla-vaterprov és bőrkezi-bőröndök
minden minőség és árban.
Bőr kezintázó táskák.
uti toilette necessairek, oldalutitáskák,

női utitáskák uti plaid-szijak,
uti takaró gyöngyök
lábszarvedők (Gamaschen).
Váltó- és bankótárcák Portefeuilles,
skolatáskák,
cilinderkalap tokok,

tiszti bőröndök, diszruhábőröndök, vadásztáskák, fegyvertokok és mindennemű e szakmába vágó tárgyak. — Nagy választék pénz-, szivar-, cigaretta-, dohány-tárcákban a legkülönbözőbb kivitelben

Megrendelések bármint e szakmába vágó cikkekben elfogadhatnak.

Képes árjegyzék díjmentesen küldetik. 656 2 5